

Arrest

nr. 147 678 van 12 juni 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 mei 2012 tot weigering van de afgifte van een visum, ter kennis gebracht aan verzoekende partij op 9 mei 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 juni 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. DE ROECK en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 april 2012 dient de verzoekende partij een visumaanvraag kort verblijf in.

1.2. Op 8 mei 2012 wordt deze aanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(…) *Commentaar:*

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code.

* Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond. Betrokkene heeft de geldigheidsduur van zijn vorig verkregen Schengenvisum overschreden zonder zich hiervoor te verrechtvaardigen. Bovendien gebruikte hij dit visum, afgeleverd door de Belgische autoriteiten, om ermee naar Duitsland te reizen.

* Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld.

* Geen of onvoldoende garanties op terugkeer naar het land van verblijf gezien betrokkene geen of onvoldoende bewijs levert van voldoende bestaansmiddelen (pensioen, uitkeringen, huuropbrengsten etc.).

Betrokkene biedt geen of onvoldoende garantie op terugkeer gezien hij slechts over een beperkte pensioenuitkering beschikt in Pakistan. Bovendien heeft hij de geldigheidsduur van zijn vorig verkregen Schengenvisum overschreden en heeft betrokkene op zijn rekening geld gestort met het oog op het verkrijgen van het visum.(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift als volgt:

"(...) Premier moyen: erreur de motivation (mauvaise application de la règle de droit loi du 29/07/1991 articles 2,3 et 5), preuve d'une très mauvaise administration et violation de l'article 32 du règlement (CE) n° 810/2009 du Parlement européen et du Conseil du 13/07/2009 établissant un code communautaire des visas

Que la motivation utilisée par la partie adverse est stéréotypée et style formule passe-partout et surtout très brouillon ;

En plus, elle est rédigée en deux langues et les motivations formulées en néerlandais ne sont pas les mêmes que ceux formulées en langue française mise à part les conditions de séjour envisagé n'ont pas été justifiées et la volonté de quitter le territoire avant l'expiration du visa n'a pas pu être établie ;

D'autres raisons de refus ont été ajoutées en langue néerlandaise comme n'ayant pas respecté le délai du visa précédent, un voyage en Allemagne etc ;

Pourquoi deux motivations différentes en deux langues ?

Que tout cela fait très brouillon et preuve d'un désordre (certainement pas une preuve d'une bonne administration) ;

L'objet et les conditions du séjour envisagé n'ont pas été justifiés (article 32, 1, a), II)

Cette motivation est totalement fausse. En effet, la requérante a déposé dans sa demande de visa une lettre d'invitation lui adressée par son fils Monsieur O. A., lettre adressée par ce dernier à l'Ambassade de Belgique à ISLAMABAD avec plusieurs annexes ;

Dans cette lettre il est clairement expliquée que le fils invite ses parents à venir en BELGIQUE pour lui rendre visite ;

Il adresse en même temps avec cette lettre, l'annexe 3 Bis, ses fiches de salaire des trois derniers mois, sa composition de famille, les preuves de solvabilité de ses parents etc ;

Que la partie adverse se trompe en motivant sa décision prétendant que les conditions du séjour envisagé n'ont pas été justifiés (article 32, 1, a), ii) . Bien au contraire !!!

Votre volonté de quitter le territoire des Etats membres avant l'expiration du visa n'a pas pu être établie (article 32, 1, b)) 13/07/2009 établissant un code communautaire des visas)

De quoi ressort cette affirmation ?

Où la partie adverse trouve-t-elle une justification pour pouvoir affirmer ce qui précède ?

Elle utilise une formule passe-partout mais sans aucune justification ni motivation ni même début de preuve ;

Bovendien gebruikte hij (hij au lieu de zij, il s'agit d'une femme!?) dit visum, afgeleverd door de Belgische autoriteiten, om ermee naar Duitsland te reizen. Bovendien heeft hij (?) de geldigheidsduur van zijn vorig verkregen Schengenvisum overschreden

Cette affirmation est totalement fausse;

La requérante avait reçu en date du 29/11/2007 un visa BNL valable jusqu'au 12/02/2008 pour une durée de 60 jours ;

Qu'elle est entrée dans le pays le 30/11/2007 et qu'elle a quitté le pays en date du 21/01/2008 (voir copie complète du passeport en annexe). En plus, elle n'a jamais transité par l'ALLEMAGNE !!!;

Le visa était donc valable du 30/11/2007 au 30/01/2008 (60 jours) alors qu'elle avait quitté la Belgique en date du 21/01/2008 donc bien avant le délai de 60 jours ! ; (...)"

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De bestreden beslissing bevat het volgende motief: *"Betrokkene heeft de geldigheidsduur van zijn vorig verkregen Schengenvisum overschreden zonder zich hiervoor te verrechtvaardigen. Bovendien gebruikte hij dit visum, afgeleverd door de Belgische autoriteiten, om ermee naar Duitsland te reizen."*

De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift onder meer als volgt: *"La requérante avait reçu en date du 29/11/2007 un visa BNL valable jusqu'au 12/02/2008 pour une durée de 60 jours ; Qu'elle est entrée dans le pays le 30/11/2007 et qu'elle a quitté le pays en date du 21/01/2008 (voir copie complète du passeport en annexe)." en "Bovendien gebruikte hij (hij au lieu de zij, il s'agit d'une femme!?) dit visum, afgeleverd door de Belgische autoriteiten, om ermee naar Duitsland te reizen. Bovendien heeft hij (?) de geldigheidsduur van zijn vorig verkregen Schengenvisum overschreden. Cette affirmation est totalement fausse;."*

Uit de stukken die de verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegt, en meer bepaald de kopieën van alle bladzijden uit haar paspoort, blijkt dat de verzoekende partij in het verleden over een Belgisch visum beschikte geldig van 29 november 2007 tot 12 februari 2008. Uit de stempels in haar paspoort blijkt dat zij op 30 november 2007 Pakistan verlaten heeft, en op 21 januari 2008 terug Pakistan is binnengekomen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het motief dat de verzoekende partij de geldigheidsduur van haar vorig verkregen Schengenvisum overschreden zou hebben, zowel gebruikt om eruit af te leiden dat enerzijds het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende aangetoond zijn, en anderzijds *"Betrokkene geen of onvoldoende garantie op terugkeer (biedt)"*.

Uit de voornoemde kopieën van haar paspoort blijkt dat voornoemd motief foutief is. De verzoekende partij keerde immers in het verleden wel degelijk tijdig terug naar Pakistan, in tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij maakt daarom een schending van de materiële motiveringsplicht aannemelijk.

Het middel is in de besproken mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van de afgifte van een visum van 8 mei 2012, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend vijftien door:

Dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC